

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Schimansky s.r.o.**
sídlem Ševcova 1365/13, Brno

proti
žalovanému: **Státní pozemkový úřad**
sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2019, č. j. SPU 124447/2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se včas podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti usnesení Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro kraj Vysočina, pobočky Žďár nad Sázavou, ze dne 21. 1. 2016, č. j. SPU 031131/2016, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

II. Stručný obsah správního spisu

2. Řízení o pozemkových úpravách bylo zahájeno dne 27. 1. 2011, přičemž rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 9. 10. 2013, č. j. SPU 376468/2013, byl schválen návrh komplexních pozemkových úprav. Proti rozhodnutí bylo podáno odvolání ze strany žalobkyně, jakož i dalších účastníků řízení. Žalovaný napadené rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav zrušil rozhodnutím ze dne 16. 4. 2014, sp. zn. 2RP2686/2014-202001, č. j. SPU 147184/2014 (dále též jen „zrušující rozhodnutí z roku 2014“), a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně zpět k dalšímu řízení (k doplnění řízení a vydání nového rozhodnutí).
3. V návaznosti na závěry žalovaného obsažené ve zrušujícím rozhodnutí přistoupil správní orgán I. stupně ke změně obvodu komplexních pozemkových úprav s tím, že z obvodu pozemkových úprav vyčlenil mj. pozemky ve vlastnictví žalobkyně. Žalobkyně tak v důsledku provedené změny přestala být účastníkem řízení, o čemž byla vyrozuměna oznámením ze dne 21. 12. 2015, zn. 395955/2015. S tímto postupem žalobkyně nesouhlasila, nicméně správní orgán I. stupně usnesením ze dne 21. 1. 2016 rozhodl, že žalobkyně jako vlastník pozemků evidovaných na LV č. 197 v k. ú. Budeč u Žďáru nad Sázavou není účastníkem řízení o pozemkových úpravách v k. ú. Budeč u Žďáru nad Sázavou z důvodu změny obvodu upravovaného území. Odkázal přitom na § 5 odst. 3 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“), ve spojení s § 27 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.
4. Správní orgán I. stupně v odůvodnění usnesení vycházel ze závěrů zrušujícího rozhodnutí žalovaného z roku 2014. Uzavřel, že *„[p]obočka posoudila účelnost a oprávněnost řešení pozemků nacházejících se v zastavěném a zastavitelném území obce s ohledem na ustan. § 2 zákona a z obvodu upravovaného území touto změnou vyloučila pozemky v zastavěném území a zastavitelných plochách stanovených ve schváleném územním plánu Obce Budeč.“* Dále konstatoval, že žalobkyní vlastněné pozemky byly provedenou změnou vyjmuty z pozemků řešených podle § 2 zákona o pozemkových úpravách a že další pozemky v území dotčeném pozemkovými úpravami nevlastní, proto ji nelze považovat za účastníka řízení ve smyslu § 5 odst. 1 písm. a) zákona o pozemkových úpravách.
5. V odvolání proti tomuto usnesení žalobkyně namítala, že postup správního orgánu I. stupně je vytržený z kontextu zrušujícího rozhodnutí žalovaného z roku 2014. To podle žalobkyně poukazovalo zejména na nestandardní vymezení obvodu pozemkových úprav, do něhož byly zahrnuty části cest nacházející se přímo v intravilánu obce. V této souvislosti žalovaný doporučil, aby byl obvod pozemkových úprav vymezen v souladu s územním plánem obce, neboť do obvodu byly začleněny značné části zastavitelného území obce, které z hlediska zemědělského využití nebylo potřebné řešit v rámci pozemkových úprav. Ve zrušujícím rozhodnutí není uvedeno, že obvod pozemkových úprav má přesně kopírovat hranice zastavitelného území obce. Žalobkyně zdůraznila, že pozemky v jejím vlastnictví byly zahrnuty do obvodu pozemkových úprav od jejich vyhlášení, tj. ode dne 21. 1. 2011 a jsou soustavně zemědělsky využívány. Dále namítala, že se jako účastník řízení mohla vyjadřovat k plánu společných zařízení a že je jí znám pokus o využití institutu změny obvodu pozemkových úprav k vyloučení účastníků, kteří se odvolali proti rozhodnutí o schválení návrhu komplexních pozemkových úprav.

6. Odvolání žalobkyně bylo nejdříve žalovaným zamítnuto jako nepřípustné z důvodu, že její žalobkyně podala datovou schránkou bez zaručeného elektronického podpisu. K žalobě podané žalobkyní Krajský soud v Brně toto rozhodnutí žalovaného zrušil rozsudkem ze dne 15. 9. 2016, č. j. 30 A 70/2016 - 33, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný se proto následně odvoláním žalobkyně zabýval věcně.
7. V rozhodnutí ze dne 29. 11. 2016, č. j. SPU 599557/2016 (dále jen „rozhodnutí žalovaného z roku 2016“), upozornil na zrušující rozhodnutí z roku 2014, kterým byl správní orgán I. stupně vázán. Dále připomněl, že na začlenění pozemků do obvodu pozemkových úprav na základě požadavku vlastníka není právní nárok. Je na rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které pozemky do obvodu pozemkových úprav zahrne. K plánu společných zařízení žalovaný zmínil, že jeho konečnou variantu schvalují nejprve dotčené orgány státní správy a poté zastupitelstvo obce na veřejném zasedání. Je tudíž možné se k návrhu plánu společných zařízení vyjadřovat tam. I kdyby byla žalobkyně účastníkem řízení, námitky proti plánu společných zařízení by mohla vznášet jen prostřednictvím sboru zástupců nebo prostřednictvím zástupce obce. Z obvodu pozemkových úprav byly vyjmuty všechny pozemky ležící v zastavitelných plochách, a to nejen pozemky těch vlastníků, kteří podali odvolání. Nedošlo proto k účelovému odstranění „nepohodlných“ vlastníků. Žalovaný se zabýval také otázkou, zda žalobkyně změnou obvodu nebyla dotčena na vlastnických či jiných věcných právech. Vzhledem k tomu, že její pozemky leží v zastavěné či zastavitelné části, žalovaný dovodil, že jejich přístupnost a návaznost na okolí je řešena územním plánem a je vázána na zastavěnou část obce, ne na extravilán.
8. Žalobkyně se proti rozhodnutí žalovaného z roku 2016 bránila žalobou, které Krajský soud v Brně vyhověl, rozhodnutí žalovaného z roku 2016 zrušil rozsudkem ze dne 31. 1. 2019, č. j. 30 A 20/2017 – 71, a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dospěl k závěru, že správní orgány nesnesly žádné relevantní důvody pro oprávněnost změny obvodu pozemkových úprav a zůstaly u obecného tvrzení, že obvod pozemkových úprav vymezily hranicemi zastavitelného území podle územního plánu obce Budeč. Pokud však správní orgány přistoupily ke změně obvodu pozemkových úprav, byly podle soudu povinny důvody vedoucí k této změně, s níž souvisel i zánik účastenství žalobkyně v řízení o pozemkových úpravách, řádně popsat a vysvětlit v odůvodnění svých rozhodnutí. Tím, že tak neučinily, zatížily své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.
9. V návaznosti na druhý zrušující rozsudek žalovaný opět posoudil důvodnost změn obvodu pozemkových úprav a vydal napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobkyně zamítl a usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 21. 1. 2016, č. j. SPU 031131/2016, potvrdil.

III. Obsah žaloby

10. Žalobkyně v podané žalobě nejprve chronologicky nastínila předchozí průběh správního řízení a namítla, že napadené rozhodnutí neobsahuje žádné nové důkazy ani skutečnosti, které by opravňovaly žalovaného zamítnout její odvolání.
11. Zopakovala, že změna obvodu pozemkových úprav byla provedena v rozporu se zákonem o pozemkových úpravách. Odmítala, že by správní orgán I. stupně byl vázán právním názorem uvedeným ve zrušujícím rozhodnutí z roku 2014 do té míry, aby obvod pozemkových úprav přesně kopíroval hranici zastavitelného území obce. Kromě úseků cest C1, C4 a C5 žalovaný ve zrušujícím rozhodnutí nijak nekonkretizoval, které další

pozemky by měly být z obvodu pozemkových úprav vyjmuty. Přesto správní orgán I. stupně při změně obvodu pozemkových úprav neuvedl žádné konkrétní důvody, pro něž vyjmul z obvodu řešených pozemků i pozemky žalobkyně. Na větší části pozemků se zemědělsky hospodaří a jsou součástí půdních bloků v evidenci zemědělské půdy LPIS podle zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství.

12. Zdůraznila, že účastenství v řízení o komplexních pozemkových úpravách umožňuje uplatnění vlastnických či jiných práv ve smyslu § 5 odst. 1 písm. a) zákona o pozemkových úpravách. Posouzení, zda změnou obvodu nedošlo ke krácení práv žalobkyně, není z napadeného rozhodnutí zřejmé. V této souvislosti žalobkyně uvedla, že soupis jejích nároků ze dne 20. 8. 2011 obsahuje důležité věcné břemeno chůze a jízdy, které ji opravňuje ke vstupu na spojnici pozemků v okolí. Účastník řízení se též může vyjadřovat k plánu společných zařízení, zejména k podobě cestní sítě. Žalobkyně vlastní v obci Budeč část zemědělského areálu, pro který je stěžejní budoucí napojení na pozemky pomocí záhumenní cesty označované v návrhu jako C20.
13. Závěrem odkázala na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 8. 9. 2016, č. j. 30 A 83/2016 - 102, který se rovněž zabýval pozemkovými úpravami v k. ú. Budeč u Žďáru nad Sázavou. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí v celém rozsahu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že rozhodoval na základě podkladů, které byly po celou dobu součástí správního spisu. Krajský soud v Brně zavázal žalovaného k řádnému odůvodnění, nikoliv k doložení nových důkazů.
15. K námitce žalobkyně vyjádřit se k plánu společných zařízení uvedl, že na jejich zpracování se podílí jako poradce a znalec místních poměrů sbor zástupců, který je volen vlastníky pozemků řešených v pozemkových úpravách. Legislativa nestanoví připomínkové nebo námitkové řízení laické veřejnosti. Ke konečnému znění plánu společných zařízení se veřejnost může vyjádřit na zasedání zastupitelstva obce. Není tedy pravdou, že pokud žalobkyně není účastníkem řízení, nemá možnost se k výsledku řízení vyjádřit.
16. Žalovaný v souladu se závazným právním názorem soudu doplnil odůvodnění provedené změny obvodu komplexních pozemkových úprav. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

V. Ústní jednání

17. Při ústním jednání dne 21. 4. 2021 žalobce odkázal na podanou žalobu. Zmínil, že jeho otcí Ing. Pavlu Šimůnkovi (jeho věc projednávána soudem pod sp. zn. 30 A 86/2016) bylo nakonec v odvolacím řízení vyhověno; žalobkyni však nikoli. Žalobkyně vlastní zemědělsky využívané pozemky, k nimž má přístup přes pozemky jiných vlastníků. Pokud by se stala účastníkem řízení o pozemkových úpravách, mohla tato práva směřovat.
18. Žalovaný se k ústnímu jednání nedostavil; jeho účast byla omluvena.
19. Soud konstatoval obsah soudního a správního spisu. Dokazování listinami založenými ve správním spise nebylo prováděno. Stejně tak soud konstatoval, že s odkazem na § 121 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 s. ř. s. nebude prováděno dokazování listinami známými soudu z úřední činnosti (rozsudky soudu či žalobou žalobkyně z předchozích soudních řízení). Soud zamítl návrhy na provedení

dokazování listinami předloženými při ústním jednání (jednalo se o 3 listiny dokládající, že po vyčlenění pozemků z obvodu pozemkových úprav provedl katastr přechíslování těchto pozemků) pro nadbytečnost. Měl za to, že podklady založené ve správním spise jsou dostačující pro posouzení žalobních námitek. Navíc se předložené důkazy vztahovaly ke skutečnostem, k nimž došlo až po vydání napadeného rozhodnutí. Pro rozhodnutí soudu tak s ohledem na § 75 odst. 1 s. ř. s. nejsou relevantní.

VI. Posouzení věci soudem

20. Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
21. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
22. Soud předně uvádí, že obsah nyní podané žaloby je totožný se žalobou projednávanou soudem pod sp. zn. 30 A 20/2017. Oproti žalobě z roku 2017 žalobkyně nově pouze uvedla, že napadené rozhodnutí neobsahuje žádné nové důkazy ani skutečnosti, které by opravňovaly žalovaného zamítnout odvolání žalobkyně. Žalobkyně svojí námitkou o nedostatečnosti odůvodnění zúžení obvodu pozemkových úprav věcně nereaguje na rozhodnutí nově vydané žalovaným a konkrétně nebrojí proti zde vysloveným závěrům. Soud se proto námitkou nezákonnosti zúžení obvodu pozemkových úprav mohl zabývat pouze v obecné rovině.
23. K námitce, že napadené rozhodnutí neobsahuje žádné nové důkazy ani skutečnosti, soud uvádí, že v předchozím zrušujícím rozsudku zavázal žalovaného k řádnému odůvodnění rozhodnutí, nikoliv k doplnění skutkového stavu provedením nových důkazů či zjišťováním dodatečných skutečností. Žalovaný měl za to, že skutkový stav byl v řízení zjištěn dostatečně, proto nové důkazy neprováděl. Žalobkyně nijak nekonkretizovala, v jakém směru či jakými důkazy měl být skutkový stav doplňován. Soud je proto přesvědčen, že skutkový stav zjištěný správními orgány poskytoval dostatečnou oporu pro vydání rozhodnutí. Námitka není důvodná.
24. Dále se soud zabýval tím, zda žalovaný v nyní přezkoumávaném rozhodnutí zhojil nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatečném vysvětlení změny obvodu pozemkových úprav. Ve zrušujícím rozsudku č. j. 30 A 20/2017–71 soud uvedl, že *„[z]měna obvodu pozemkových úprav je institutem svou povahou spíše výjimečným (...). Pro změnu obvodu tak musí být dány náležité důvody a tyto důvody musí být v oznámení o změně obvodu pozemkových úprav, resp. v následném rozhodnutí o neúčastenství řádně vysvětleny.“*
25. V nyní napadeném rozhodnutí žalovaný nejprve vymezil dotčené pozemky žalobkyně původně zahrnuté do obvodu komplexních pozemkových úprav. Porovnáním katastru nemovitostí s registrem půdy LPIS zjistil, že některé pozemky jsou částečně obhospodařované (pozemky parc. č. 433 a částečně 432). Podle sdělení obce Budeč jsou tyto pozemky v územním plánu obce zařazeny do ploch výroby s přípustnou funkcí výroby, skladování, podmíněčná funkce je funkce bydlení, občanské vybavení. Ostatní pozemky nejsou zemědělsky obhospodařované (pozemky parc. č. 430, 434, 435), tudíž jejich využití nekoresponduje s cíli pozemkových úprav. Žalovaný doplnil, že zcela zásadní pro projednávanou věc je skutečnost, že se pozemky žalobkyně nacházejí podle územního plánu v zastavitelném území. V současnosti jsou plně přístupné a je zabezpečena možnost jejich využívání. Na základě toho žalovaný vyhodnotil jednotlivé pozemky

žalobkyně jako nepotřebné pro dosažení cílů a účelu pozemkových úprav. Ponechání těchto pozemků v komplexních pozemkových úpravách tak považoval za neúčelné i s přihlédnutím k tomu, že byla provedena obnova katastrálního operátu mapováním (§ 3 odst. 2 zákona). Žalovaný dále uvedl, že v lokalitě U truhlárny byly vyčleněny nejen pozemky žalobkyně, ale i dva další pozemky různých vlastníků. Stejně bylo postupováno i v lokalitě U veselské cesty, jelikož tyto pozemky se nacházely v zastavitelné části obce a žalobkyně zde pozemky nevlastní. Podle žalovaného tak nedošlo k účelovému vyloučení, neboť správní orgány přistoupily k vyloučení nejen osob, které podaly odvolání.

26. Podle § 9 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách pozemkový úřad na základě zaměření skutečného stavu v terénu upřesní obvod pozemkových úprav a okruh účastníků řízení; pozdější změnu obvodu a okruhu účastníků řízení lze provést, pokud pro to pozemkový úřad shledá důvody. Podle § 5 odst. 3 zákona o pozemkových úpravách platí, že pokud vlastník pozemku přestane být účastníkem řízení podle § 5 odstavce 1 písm. a), postupuje se podle správního řádu. Jak uvedl Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 8. 9. 2016, č. j. 30 A 83/2016 - 102, změna obvodu pozemkových úprav nemůže být svévolná, ale musí být ze strany pozemkového úřadu podložena důvody, které jsou souladné s cíli pozemkových úprav.
27. Soud podotýká, že žalobkyně se v podané žalobě omezila na obecné námitky, kterými fakticky nereagovala na závěry vyslovené k podstatě řešené právní otázky ze strany správních orgánů, ani je nijak konkrétně nezpochybňovala. Jakkoli žalobkyni v obecné formulaci žalobních námitek nic nebrání, musí vzít v úvahu, že žalobou napadá právě rozhodnutí o odvolání, které její argumenty uplatněné ve správním řízení vypořádává a žalobní body se musí vztahovat právě k obsahu napadeného rozhodnutí, případně k postupu žalovaného správního orgánu při vydání napadeného rozhodnutí (srov. rovněž rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2013, č. j. 4 As 78/2012 - 125). K její argumentaci se tak lze vyjádřit také jen v obecné rovině (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015 - 31).
28. Soud odůvodnění žalovaného obsažené v napadeném rozhodnutí považuje za dostatečně konkrétní a srozumitelné. Žalovaný napravil své přechodí pochybení a přezkoumatelným a logickým způsobem předestřel důvody vedoucí k vyloučení žalobkyně, resp. pozemků v jejích vlastnictví z obvodu komplexních pozemkových úprav. Změna obvodu vychází především ze způsobu využití pozemků uvedeného v územním plánu obce Budeč a s ohledem na přístupnost pozemků ve vlastnictví žalobkyně, která je zajištěna. Žalobkyně v podané žalobě ani při ústním jednání neuvedla konkrétní skutečnosti, které by svědčily o tom, že přístup k jejím pozemkům v současnosti není zajištěn (i při jednání potvrdila, že přístup k jejím pozemkům je možný na základě věcných břemen přes pozemky jiných vlastníků). Závěry žalovaného o změně obvodu pozemkových úprav vyslovené v napadeném rozhodnutí tak vyhovují cílům pozemkových úprav (§ 2 zákona).
29. Soud nepřehlédl, že v zápise z jednání před správním orgánem I. stupně ze dne 17. 7. 2014 skutečně zaznělo, že z obvodu pozemkových úprav by měli být vyloučeni vlastníci, kteří podali proti prvostupňovému rozhodnutí z 9. 10. 2013 odvolání (tj. mimo jiné i žalobkyně). Tento zápis by skutečně svědčil o účelovosti zúžení obvodu pozemkových úprav. Následné závěry vyslovené v nyní napadeném rozhodnutí však účelovost jednání správních orgánů neprokazují a zúžení obvodu pozemkových úprav opírají o konkrétní argumenty vyplývající z cílů pozemkových úprav. Navíc, jak potvrdil zástupce žalobkyně při ústním jednání, někteří z vlastníků, kteří odvolání proti původnímu rozhodnutí

správního orgánu I. stupně podali, zůstali účastníci pozemkových úprav (např. Ing. P. Š.), přestože i v jejich případě byli nejprve z obvodu pozemkových úprav vyloučeni.

30. Lze tak uzavřít, že žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně posoudil důvodnost vyjmutí pozemků žalobkyně z obvodu pozemkových úprav. Věnoval se jednotlivě veškerým pozemkům ve vlastnictví žalobkyně a konkrétně (nikoli jen odkazem na vymezení zastavitelných ploch v územním plánu obce Budeč) zdůvodnil, proč ke změně obvodu pozemkových úprav došlo. Jeho odůvodnění má oporu v zákoně o pozemkových úpravách a soud se s ním ztotožňuje. Žalobkyně přitom nepředestřela žádnou argumentaci, která by správnost závěrů vyvracela.
31. Námitka účelového zúžení obvodu pozemkových úprav proto není důvodná.

VII. Závěr a náklady řízení

32. Soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. dubna 2021

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu